

Art. 5. Do orzekania kar w zakresie, przewidzianym w art. 3 i 4, powołuje się:

- a) na obszarze b. dzielnicy rosyjskiej sądy pokoju,
- b) na obszarze b. dzielnic austriackiej i pruskiej sądy powiatowe.

Art. 6. Ustawa niniejsza wchodzi w życie z dniem jej ogłoszenia.

Art. 7. Wykonanie ustawy niniejszej powierza się Ministrowi Skarbu w porozumieniu z Ministrem Sprawiedliwości, na obszarze zaś b. dzielnicy pruskiej — Ministrowi b. Dzielnicy Pruskiej w porozumieniu z Ministrami Skarbu i Sprawiedliwości.

Marszałek:

Trąpczyński

Prezydent Ministrów:

w z. *St. Śliwiński*

Minister Skarbu;

w z. *R. Rybarski*

Minister Sprawiedliwości:

w z. *Dr. J. Morawski*

Minister b. Dzielnicy Pruskiej:

w z. *W. Kucharski*

348.

U S T A W A

z dnia 9 lipca 1920 roku

o apropowizacji na rok gospodarczy 1920/21.

Art. 1. Wytwórcy rolni obowiązani są dostarczyć w terminach, w art. 3 wskazanych, następujące ilości zboża t. j. żyta, pszenicy, jęczmienia lub owsa ze zbiorów 1920 r.

- 1) w powiatach, które ze względu na wydajność gleby i inne korzystne warunki wytwórczości zaliczone będą do pierwszej kategorii:
  - a) z gospodarstw, obejmujących do 30 morgów—150 kg. z morga ziemi obsianej,
  - b) z gospodarstw, obejmujących od 30—100 morgów—200 kg. z morga ziemi obsianej,
  - c) z gospodarstw, obejmujących ponad 100 morgów — 250 kg. z morga ziemi obsianej;
 przyczem na każdego wytwórcę i członka jego rodziny, względnie na każdego stałego pracownika i członka jego rodziny, z pod wymiaru dostaw nakazanych zwalnia się po $\frac{1}{2}$ morgi obsianej;
- 2) w powiatach, zaliczonych z powyższych przyczyn do drugiej kategorii:
  - a) z gospodarstw, obejmujących do 30 morgów — 110 kg. z morga ziemi ornej,
  - b) z gospodarstw, obejmujących od 30—100 morgów — 160 kg. z morga ziemi obsianej,

- c) z gospodarstw, obejmujących ponad 100 morgów — 220 kg. z morga ziemi obsianej, przyczem na każdego wytwórcę i członka jego rodziny, względnie na każdego stałego pracownika i członka jego rodziny, z pod wymiaru dostaw nakazanych zwalnia się po $\frac{3}{4}$ morgi obsianej;
- 3) w powiatach, zaliczonych z powyższych przyczyn do 3 kategorii:
- a) z gospodarstw, obejmujących do 30 morgów—90 kg. z morga ziemi obsianej,
  - b) z gospodarstw, obejmujących od 30 — 100 morgów — 120 kg. z morga ziemi obsianej,
  - c) z gospodarstw, obejmujących ponad 100 morgów — 160 kg. z morga ziemi obsianej,
- przyczem na każdego wytwórcę i członka jego rodziny, względnie na każdego stałego pracownika i członka jego rodziny, z pod wymiaru dostaw nakazanych zwalnia się po 1 morgu obsianej.

Wytwórcy rolni mogą na poczet przypadającego na nich kontyngentu odstawić i inne ziemiopłody, a mianowicie: grykę, proso, groch, fasolę, bób, peluszkę, soczewicę, wykę, rzepak ozimy i letni, kukurydzę, łubin i seradelę, jednak ilościowy stosunek tych ziemiopłodów nie może przewyższać 25% ogólnego wymiaru kontyngentu.

Za morgę obsianą uważa się każdą morgę obsianą pszenicą ozimą i jara, żytem ozimem i jarem, owsem, jęczmieniem ozimym i jarym, grochem, gryką, prosem, fasolą, bobem, peluszką, soczewicą, wyką, rzepakiem ozimym i jarym, kukurydzą, łubinem i seradelą.

Art. 2. Zaliczenia poszczególnych powiatów do każdej z powyższych kategorii dokona Ministerstwo Apropowizacji w porozumieniu z Ministerstwem Rolnictwa i Dóbr Państwowych.

W powiatach, które ze względu na różne warunki wytwórczości nie zostaną zaliczone wyłącznie do jednej kategorii, wojewoda, a w Małopolsce Jeneralny Delegat Rządu, na wniosek powiatowych komisji apropowizacyjnych, ustali podział terytorjalny.

Rozkładu kontyngentu na poszczególnych wytwórców dokona władza administracyjna pierwszej instancji. W wypadkach wyjątkowych, zasługujących na szczególne uwzględnienie, może komisja kontyngentowa wyznaczony kontyngent obniżyć, względnie przesunąć termin dostawy (art. 3).

Skład oraz zakres działania komisji kontyngentowych określi rozporządzenie Ministra Apropowizacji.

Art. 3. Wytwórcy rolni obowiązani są dostarczyć przypadający na nich, w myśl art. 1-go, kontyngent w następujących terminach prekluzyjnych:

- a) do 15 września 1920 r. winno być dostarczone najmniej 25% kontyngentu,
- b) do 1-go stycznia 1921 roku winno być dostarczone następne 25% kontyngentu,
- c) do 1 kwietnia 1921 roku winna być dostarczona reszta kontyngentu.

Na każdy z powyższych okresów ustali Ministerstwo Apropowizacji w porozumieniu z Ministerstwem Rolnictwa i Dóbr Państwowych oraz Ministerstwem Skarbu, po wysłuchaniu opinii państwowej rady apropowizacyjnej, ceny na odstawiane ziemiopłody.

Wytwórcy rolni, którzy w pewnym okresie dostarczą ziemiopłody w ilości większej, niż byli obowiązani, otrzymają w razie podwyższenia cen w na-

stępnym okresie odpowiednią dopłatę; obniżenie zaś cen w następnych okresach nie pociągnie za sobą zwrotu pobranej przez wytwórcę nadwyżki.

Wytwórcom rolnym zaś, którzy w terminie nie dostarczą przepisanych ilości kontyngentu, obrachowana będzie należność za opóźnione w dostawie zboże podług cen najniższych, jakie do chwili dokonania dostawy były w roku gospodarczym 1920/21 ustanowione, prócz tego ulegną karze przewidzianej art. 6 niniejszej ustawy.

Ściąganie od opornych wyznaczonego kontyngentu odbywa się na ich koszt przy pomocy policji państwowej w obecności czynników gminnych, a w razie koniecznej potrzeby i siły zbrojnej.

W razie koniecznej potrzeby Rząd jest upoważniony do poczynienia w poszczególnych powiatach zarządzeń, przesuwających terminy i ilości dostarczyć się mających kontyngentów.

Producenci, nie wnoszący rekursu do komisji kontyngentowej, po odstąpieniu 50% kontyngentu, mają prawo wolnej dyspozycji nadwyżką ziemio-
płodów z warunkiem zawiadomienia o fakcie sprzedaży ziemio-
płodów odnośnej komisji aprowizacyjnej.

Art. 4. Prawo skupu i przechowywania ziemio-
płodów, dostarczanych przez rolników, w myśl art. 1-go, na potrzeby Państwa, przysługuje wyłącz-
nie Ministerstwu Apropowizacji, które wykonywa powyższe czynności za po-
średnictwem własnych organów, lub też za pośrednictwem agentur, któremi
mają być w pierwszym rzędzie organizacje samorządowe, zrzeszenia rolnicze
i spółdzielcze lub w ostateczności firmy prywatne.

Art. 5. Zezwolenia na wywóz środków żywności poza granice Pań-
stwa udzielają właściwe organy państwowe za zgodą Ministra Apropowizacji.

Przewóz wszelkich środków żywności w powiatach nadgranicznych i do
powiatów nadgranicznych odbywa się w myśl przepisów, wydanych przez
Ministra Apropowizacji.

Art. 6. Przekroczenie postanowień niniejszej ustawy lub rozporządzeń,
na mocy teje ustawy wydanych, karane będzie aresztem do 6 miesięcy
i grzywną do mk. 1.000.000, lub jedną z tych kar. W razie niemożności
ściągnięcia grzywny należy zamienić ją na dodatkowy areszt nie powyżej
3-ch miesięcy,

Usiłowanie i udział będzie karane narówni z dokonaniem.

Obok powyższych kar można orzec konfiskatę towarów, do których
przekroczenie się odnosi, bez względu na to, czyją stanowią własność.

Ukaranie wedle tej ustawy nie przesądza ukarania za ten sam czyn,
o ile on mieści w sobie znamiona czynu, w innych ustawach karą surowszą
zagrożonego.

Do przeprowadzenia postępowania karnego i wydania orzeczeń powo-
łane są władze administracyjne pierwszej instancji, które przed rozstrzyg-
nięciem muszą wysłuchać opinii dwóch delegatów, wyznaczonych przez po-
wiatową komisję aprowizacyjną, względnie w miastach: Warszawie, Łodzi
i Lublinie przez odnośne rady miejskie, a w Krakowie i Lwowie przez
przyboczne rady aprowizacyjne.

Od orzeczenia władzy administracyjnej pierwszej instancji przysługuje
ukaranemu prawo odwołania się do władzy administracyjnej drugiej instancji
w ciągu dni 14-tu od dnia doręczenia orzeczenia.

Od orzeczenia władzy administracyjnej II instancji, o ile orzeczona kara przewyższa 14 dni aresztu i 10.000 marek grzywny, lub jedną z tych kar, ukaranym przysługuje prawo odwołania się za pośrednictwem władzy administracyjnej pierwszej instancji do Ministra Apropowizacji w ciągu dni 14 od dnia doręczenia orzeczenia.

Wniesienie rekursu ma moc wstrzymującą wykonanie orzeczenia karnego, aż do prawomocnego rozstrzygnięcia w toku instancji w tym wypadku, jeżeli opinia wyżej wymienionych delegatów lub jednego z nich jest sprzeczna z orzeczeniem władzy administracyjnej I instancji.

Jeśli orzeczoną została kara aresztu, choćby zgodnie z opinią delegatów, to areszt może być wykonany dopiero po uprawomocnieniu się orzeczenia.

Grzywny oraz konfiskaty przypadają na Skarb Państwa.

Art. 7. Przy Ministerstwie Apropowizacji utrzymuje się nadal, jako stały organ doradczy, państwowa rada aprowizacyjna, składająca się z 30 członków, w tem 10 posłów sejmowych, 10 przedstawicieli miast i ośrodków przemysłowych i 10 przedstawicieli zrzeszeń rolniczych. Posłów wyznacza Sejm, zaś resztę członków powołuje Rada Ministrów na wniosek Ministra Apropowizacji. W całej państwowej radzie aprowizacyjnej połowę głosów winni mieć przedstawiciele wytwórców, drugą przedstawiciele spożywców.

Przewodniczącym państwowej rady aprowizacyjnej jest z urzędu Minister Apropowizacji, który ma prawo powoływać na posiedzenia rady rzeczoznawców z głosem doradczym.

Art. 8. W powiatach przy staroście, a w miastach przy prezydencie, względnie burmistrzu, w gminach przy wójcie, powołuje się jako organy doradcze komisje aprowizacyjne, wyłonione z odpowiednich organów samorządowych.

Skład oraz zakres działania tych komisji określi osobna instrukcja, którą wyda Minister Apropowizacji w porozumieniu z Ministrem Spraw Wewnętrznych.

Art. 9. Ustawa niniejsza uzyskuje moc obowiązującą z dniem ogłoszenia w Dzienniku Ustaw.

Art. 10. W stosunku do ziemiopłodów, pochodzących ze zbiorów przed 1920 r., obowiązują przepisy ustawy z dnia 18 listopada 1919 r.: „O obrocie ziemiopłodami w roku gospodarczym 1919/20“ (Dz. Ust. z r. 1919 № 89 poz. 485) oraz ustawy z dnia 20 lutego 1920 r. (Dz. Ust. z 1920 r. № 19 poz. 94.)

Art. 11. Wykonanie niniejszej ustawy powierza się Ministrowi Apropowizacji w porozumieniu z właściwymi ministrami.

Art. 12. Ustawa niniejsza nie obowiązuje na obszarach b. dzielnicy pruskiej, dla której wprowadza się sekwestr na pszenicę, żyto, jęczmień, owies, groch i mieszanki, w skład których wchodzi jeden z powyższych ziemiopłodów.

Terminy dostaw na ziemiach b. dzielnicy pruskiej ustalają się na:

dla I-ej raty	do	15 września	1920 r.
„ II-ej „	„	1 stycznia	1921 r.
„ III-ej „	„	1 kwietnia	1921 r.

Przepisy wykonawcze oraz wysokość norm dostaw w każdym ze wskazanych powyżej terminów wyda i określi Ministerstwo b. Dzielnicy Pruskiej za zgodą Ministra Apropowizacji.

Marszałek:

Trąmpczyński

Prezydent Ministrów:

w z. *St. Śliwiński*

Minister Apropowizacji:

w z. *L. Zaborowski*

Kierownik Ministerstwa b. Dzielnicy Pruskiej:

W. Kucharski.

349.

ROZPORZĄDZENIE

Ministra Sprawiedliwości

w przedmiocie zmian w rozporządzeniu o rejestrze handlowym z dnia 22 kwietnia 1919 r. Dz. Pr. poz. 279.

Art. 1. Art. 35 ustęp 4 powołanego rozporządzenia otrzymuje brzmienie następujące:

„W szczególności obowiązani do zgłoszenia stowarzyszenia lub związku winni zgłosić następujące dane:

- a) dane określone w artykule 34, ust. a p. 1—4,
- b) wysokość udziału i wpisowego,
- c) imiona, nazwiska i miejsce zamieszkania członków zarządu względnie także członków rady nadzorczej”.

Art. 2. Art. 43 powołanego rozporządzenia otrzymuje brzmienie następujące:

„Dział C. składa się z 9 rubryk (obacz wzór).

Rubryka pierwsza jest przeznaczona dla tych samych wpisów, co rubryka pierwsza działu B.

W rubryce drugiej należy wpisać firmę, przedmiot i rodzaj stowarzyszenia lub związku, siedzibę zakładu głównego i oddziałów.

W rubryce trzeciej wymienić należy wysokość udziału i wpisowego.

W rubryce czwartej wpisywać należy na życzenie stowarzyszenia lub związku sumę kapitału zapasowego (rezerwowego) z końcem każdego roku gospodarczego.

Rubryka piąta jest przeznaczona na te same wpisy, co rubryka piąta działu B.

W rubryce szóstej należy wpisać datę zatwierdzenia statutu, datę rozpoczęcia działalności i rozwiązania stowarzyszenia lub związku, wreszcie czas trwania, jeżeli ten jest już naprzód określony.

Rubryki siódma, ósma i dziewiąta są przeznaczone na te same wpisy co rubryki ósma, dziewiąta i dziesiąta działu B.”

Warszawa, dnia 25 czerwca 1920 r.

Minister Sprawiedliwości:

w z. *Dr. J. Morawski*